

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623011713
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623011713.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Štefana Tomáša, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. februára 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 7Pp/6/2023 zo dňa 4. decembra 2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. A. z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, sp.zn. 7Pp/6/2023 zo dňa 4.12.2023 podľa § 415 ods. 1 Tr. por., z dôvodov uvedených v § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. A. na podmienené prepustenie na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. RK- 1T/25/2023 zo dňa 19.6.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/76/2023 zo dňa 14.9.2023, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal odsúdený písomne sťažnosť (č.l. 30 spisu), doručенú okresnému súdu dňa 8.12.2023, podanú na pošte Liptovský Mikuláš dňa 6.12.2023.

Dňa 17.1.2024 bolo okresnému súdu doručené písomné odôvodnenie sťažnosti podané prostredníctvom zvoleného obhajcu. V písomnom odôvodnení sťažnosti odsúdený uvádza, že z jeho správania a z jeho postoja k plneniu jednotlivých povinností v dobe výkonu trestu odňatia slobody je zrejme, že má snahu viesť v budúcnosti riadny život a už nie je potrebný ďalší výkon uloženého trestu. V súvislosti s uvedeným dáva do pozornosti aj písomné hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Ružomberok z ktorého vyplýva, že sa snaží dodržiavať ústavný poriadok a režim dňa, správanie k personálu má na požadovanej úrovni a v kolektíve odsúdených nebolo zaznamenané žiadne negatívne správanie a interpersonálne zmeny. V osobných veciach si udržiava poriadok, upravenosť a ustrojenosť dodržiava podľa interných predpisov, zverené ústavné veci úmyselne nepoškodzuje a spáva sa k nim šetrne. Doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný a tiež sa zapája do čistiacich a upratovacích prác na cele. Teda jeho správanie počas pobytu vo výkone trestu odňatia slobody je pozitívne. Ďalší výkon trestu nie je potrebný aj s poukazom na jeho nepriaznivý zdravotný stav. Jeho zdravotné problémy sa počas výkonu trestu odňatia slobody zhoršujú, bol aj hospitalizovaný v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne. Potvrdil, že sa v minulosti opakovane dopustil trestnej činnosti, avšak má za to, že uvedené nie je možné hodnotiť mechanicky, a len sledovať počty minulých odsúdení a nevyužitých šancí, obzvlášť v prípade súdom uvádzanej trestnej činnosti zanedbania povinnej výživy. Prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustil prvý krát. Zároveň namietol, že okresný súd v napadnutom uznesení neuviedol, aké zmeny sa od neho očakávajú, on si plní povinnosti na cele, nemá konflikty,

nebol disciplinárne trestaný, udržiava si poriadok na cele a vo svojich veciach, pravidelne sleduje správy a dianie v spoločnosti.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Žiline uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 7Pp/6/2023 zo dňa 4.12.2023 zrušil a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol, prípadne, aby po zrušení tohto uznesenia sám vo veci rozhodol, a to tak, že vyhovie jeho návrhu a podmiennečne ho prepustí z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu a prípadne nariadi aj probačný dohľad.

Okresný prokurátor vo vyjadrení k sťažnosti odsúdeného uviedol, že sa v celom rozsahu s napadnutým uznesením stotožňuje. Predmetné uznesenie považuje za zákonné a správne, a preto navrhuje, aby krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd, ako nadriadený súd, na podklade takto podanej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou a včas v lehote ustanovenej v § 187 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotného napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného A. A. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie kumulatívnym splnením zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke (formálna podmienka), preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, (materiálne podmienky). Prvá materiálna podmienka je viazaná na správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, preukazuje ústav v hodnotení odsúdeného v zmysle § 62 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pri druhej materiálnej podmienke, súd posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu. Cieľom uvedeného je zistiť, či v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, teda život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti. Okresný súd jasne formuloval z akých dôkazov pri svojom rozhodnutí čerpal.

V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku t.j., že má vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody (s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. polovicu trestu odňatia slobody). Tiež správne okresný súd konštatoval, že na to aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musia byť splnené aj ďalšie dve podmienky, t.j. že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním preukáže polepšenie a zároveň sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplynulo, že vzhľadom na krátku dobu odsúdeného vo výkone trestu nie je možné jednoznačne prehlásiť, že jeho proces resocializácie bol naplnený. Disciplinárne odmenený, ani potrestaný nebol. Program zaobchádzania pre krátkosť času mu nebol doposiaľ stanovený, je vo forme adaptácie na podmienky výkonu trestu. Riziko recidívy je u odsúdeného hodnotené ako stredné. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá. V závere hodnotenia riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a toto mu neodporúča. Vzhľadom na tieto závery okresný súd potom správne postupoval, keď toto vyhodnotil aj z pohľadu predchádzajúcej trestnej činnosti odsúdeného.

Z odpisu z registra trestov na odsúdeného vyplýva, že v prípade odsúdeného sa jedná o osobu so sklonmi k opakovanému páchaniu trestnej činnosti (celkovo 10 záznamov v registri trestov, vrátane tejto veci). Pokiaľ ide o hodnotenie osoby odsúdeného a jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti nadriadený súd dáva do pozornosti, že v danom prípade sa prihliada aj na tie odsúdenia, ktoré má odsúdený už zahladené, nakoľko ani zahladenie odsúdenia nič nemení na skutočnosti, že odsúdený

trestnú činnosť v minulosti spáchal. Odsúdený bol doposiaľ 8-krát vo výkone trestu odňatia slobody, 2-krát bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, z toho 1-krát sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia neosvedčil a vykonal zvyšok trestu. V minulosti bol tiež 2-krát odsúdený na podmiennečný trest odňatia slobody, pričom v oboch prípadoch sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody. Preto aj podľa názoru krajského súdu, osoba odsúdeného s prihliadnutím aj na predchádzajúce odsúdenia a neodporúčajúce hodnotenie ústavu, nedáva dostatočnú záruku, že odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia na slobodu by sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, resp., že by viedol riadny život.

Krajský súd takisto upriamuje pozornosť na zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorým nie je, aby bol páchatel za dobré správanie, prípadne dobrú prácu vo výkone trestu automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby, ktorú ustanovuje § 66 ods. 1 Tr. zák. Pri podmiennečnom prepustení treba mať vždy na zreteli účel trestu. Podmiennečné prepustenie bude odôvodnené len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude aj na slobode viesť riadny život a že pre spoločnosť tu nie je príliš veľké riziko jeho recidívy.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti poukazuje na tú časť hodnotenia riaditeľa ústavu, z ktorej vyplynulo, že odsúdený sa zatiaľ snaží dodržiavať ústavný poriadok a režim dňa, správanie k personálu má na požadovanej úrovni, a v kolektíve odsúdených nebolo zaznamenané žiadne negatívne správanie a interpersonálne zmeny, v osobných veciach si udržuje poriadok, upravenosť a usťojenosť dodržiava podľa interných predpisov, zverené ústavné veci úmyselne nepoškodzuje a správa sa k nim šetrne, sťažnostný súd zdôrazňuje, že len „dobré“ (pozitívne, ako to vníma odsúdený) správanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život, nakoľko jeho správanie a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody môžu byť prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, teda nemusí byť výrazom skutočných vnútorných zmien odsúdeného. Skutočnosť, že v danom prípade ide skôr o adaptovanie sa odsúdeného vychádza z hodnotenia jeho osoby. Z jeho nekritického postoja k spáchanej trestnej činnosti a zistení okresného súdu, že u odsúdeného bola zistená tendencia obviňovať iných ľudí zo spáchanej trestnej činnosti, vinu nehľadá v sebe, ale v iných, tvrdí že je vinný, že vykonáva nezákonne trest odňatia slobody. Na základe uvedeného teda ani správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nedáva záruku, že v budúcnosti povedie riadny život, hoci je jeho správanie na slušnej úrovni. K sťažnostným námietkam odsúdeného, v ktorých poukazuje na svoj nepriaznivý zdravotný stav, sťažnostný súd uvádza, že jeho zdravotný stav nie je dôvodom na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože Trestný poriadok pozná iné inštitúty, ktorých predmetom je práve zohľadnenie zdravotného stavu odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. V prípade podmiennečného prepustenia sa primárne skúma dosiahnutie účelu trestu, na čo zdravotný stav odsúdeného nemá priamy vplyv.

V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia okresného súdu, s ktorými sa stotožnil a tieto si aj osvojil.

Na základe týchto skutočností krajský súd sťažnosť odsúdeného A. A. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.